

Dosarul nr. 2ra-1532-1/18

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia sediul Leova (jud. S. Gurițanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. A. Curdov, M. Galupa, G. Colev)

ÎNCHEIERE

8 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Petru Buragă, reprezentat de avocatul Constantin Ceceli împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, recunoașterea înscrierilor din carnetul de muncă referitor la concediere ca fiind nule și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 25 septembrie 2017 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” și menținută hotărârea din 10 martie 2017 a Judecătoriei Cimișlia sediul Leova, prin care a fost admisă parțial acțiunea

constată:

La 29 iulie 2016, Petru Buragă, reprezentat de avocatul Constantin Ceceli a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, recunoașterea înscrierilor din carnetul de muncă referitor la concediere ca fiind nule și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 26 mai 2016, de către ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” în persoana directorului interimar Igor Jugănaru a fost emis ordinul nr. 73 cu privire la sancțiuni disciplinare prin care s-a dispus aplicarea în privința lui a sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment pentru încălcarea disciplinei de muncă (refuzul de a elibera masa lemnoasă achitată cumpărătorului).

A comunicat că la 13 iunie 2016, de către pârât a fost emis un nou ordin cu privire la sancțiuni disciplinare sub nr. 86 prin care s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare pentru încălcarea, nerespectarea tehnologiei și

normelor de exploatare a parchetului și anume: pentru arborii rămași pe parchetul exploatat pe picior, nestivarea crengilor realizabile, prezența în grămezi cu crengi realizabile a lemnului cu diametru mai mare de 4 cm.

La 17 iunie 2016 prin ordinul nr. 87 directorul interimar al ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” Igor Jugănarul a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare și anume concedierea în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. d) Codul muncii.

A specificat că ordinele nr. 73 din 26 mai 2016, nr. 86 din 13 iunie 2016, nr. 87 din 17 iunie 2016 sunt neîntemeiate, fapt ce duce la încălcarea drepturilor lui constituționale, dânsul fiind angajat al ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” în baza contractului individual de muncă din 05 septembrie 2002 în calitate de pădurar, iar pe toată perioada de muncă în privința lui nu a fost aplicată nicio sancțiune disciplinară, cu excepția celor aplicate de către actualul director interimar Igor Jugănarul.

A evidențiat că fiecare decizie emisă de ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” urma să fie una motivată, însoțită de probe, cu oferirea dreptului de a explica și combate prin probe pertinente cele relatate în plângerea înaintată de către Sergiu Răileanu.

A remarcat că prin emiterea neîntemeiată și ilegală a ordinelor nr. 73 din 26 mai 2016, nr. 86 din 13 iunie 2016, nr. 87 din 17 iunie 2016 i-a fost cauzat atât prejudiciu material (prin ratarea salariului care urma să-l primească pe perioada care nu a activat), cât și prejudiciul moral.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor pct. 9 lit. b) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 3 octombrie 2005, art. 329 alin. (1), 330 alin. (1) lit. b) Codul muncii, art. 82, 96 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinelor nr. 73 din 26 mai 2016, nr. 86 din 13 iunie 2016, nr. 87 din 17 iunie 2016 ca fiind neîntemeiate, restabilirea sa în funcția de pădurar, deținută până la eliberare, încasarea din contul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” în beneficiul său a salariului pentru absența forță de la muncă începând cu data eliberării din funcție și până la data repunerii în funcție, recunoașterea înscrierilor din carnetul de muncă referitor la concedierea din funcție ca fiind nule, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a cheltuielilor de judecată în valoare de 11000 lei, precum și repararea prejudiciului moral în valoare de 20000 lei.

Prin hotărârea din 10 martie 2017 a Judecătoriei Cimișlia sediul Leova, a fost admisă parțial acțiunea.

Au fost anulate ordinele nr. 73 din 26 mai 2016, nr. 86 din 13 iunie 2016 și nr. 87 din 17 iunie 2016 emise de ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara”, ca neîntemeiate.

A fost restabilit Petru Buragă în funcția de pădurar, deținută la ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” până la eliberarea din funcție.

Au fost recunoscute înscrierile din carnetul de muncă a lui Petru Buragă referitoare la concedierea din funcția de pădurar la ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara”, ca fiind nule.

A fost încasat de la ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” în beneficiul lui Petru Buragă salariul pentru absența forțată de la muncă în sumă de

33786,76 lei, prejudiciul moral în sumă de 5000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 11000 lei, iar în total suma de 49786,76 lei.

Prin decizia din 25 septembrie 2017 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă cererea de apel declarată de ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 30 mai 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Distinct de aceste prevederi legale, la caz se constată că, copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 22 octombrie 2017, de ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” fiind recepționată la 2 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție (f. d. 239 vol. I).

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin prisma normei enunțate, în speță este indubitabil că termenul de declarare a recursului pentru ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” a început să curgă din data de 3 noiembrie 2017, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei contestate, ca urmare, ultima zi de depunere a cererii de recurs fiind 1 ianuarie 2018.

Or, conform art. 263 Cod civil, care reglementează calcularea termenelor de un an și de o lună, termenele de un an și de o lună se calculează fără a se ține cont de curgerea lui neîntreruptă, se consideră că *luna are 30 de zile* și anul–365 de zile.

Dat fiind faptul că data de 1 ianuarie 2018 a fost zi de sărbătoare, respectiv, zi nelucrătoare, în conformitate cu prevederile art. 112 alin. (2) CPC, ultima zi de depunere a recursului se constată a fi 2 ianuarie 2018, ca următoarea zi lucrătoare.

Cu toate acestea, cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel a fost depusă de către recurenta ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara”, prin intermediul oficiului poștal numai la 30 mai 2018, fapt ce se confirmă prin ștampila aplicată pe plicul poștal, prin urmare, cu omiterea termenului de 2 luni, prevăzut la art. 434 alin. (1) CPC.

Este de menționat că termenul de 2 luni de declarare a recursului, care conform alin. (2) art. 434 CPC, este unul de decădere și nu poate fi restabilit, urma a fi respectat întocmai de către recurenta ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara”.

Se va reitera că o astfel de soluție este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenta a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269 - 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Iargara” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh